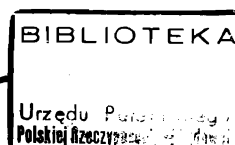

14 lutego 1927 r.

4

URZĄD PATENTOWY

F42/6 31/00

RZECZYPOSPOLITEJ POLSKIEJ

OPIIS PATENTOWY

Nr 4812.

Kl. 72 d 20.

Ernest Louis Garnier
(Neuilly, Francja).

Przyrząd do kul karabinowych, zwiększający skuteczność strzelania.

Zgłoszono 25 listopada 1920 r.

Udzielono 29 kwietnia 1926 r.

Pierwszeństwo: 8 lutego 1919 r. (Francja).

Przedmiot niniejszego wynalazku stanowi dwu- lub kilkoskrzydłowa śruba, którą można nasadzić luźno na wylot lufy karabinowej i którą pocisk wylatując z lufy zabiera i unosi ze sobą tak, że stanowi ona w ten sposób niejako chwilowe opierzenie pocisku. Wskutek tego osiąga się większą skuteczność strzelania, albowiem zmniejsza się ilość strzałów chybionych, skutkiem znacznego zwiększenia się ilości strzałów, trafiających do celu.

Rysunek przedstawia przykład wykonania wynalazku, a mianowicie fig. 1 przedstawia przekrój przyrządu nasadzonego na wylot lufy w chwili, gdy pocisk właśnie zaczyna wylatywać z wylotu lufy, fig. 2, 3 i 4 przedstawiają w większej skali przekrój według linii 2—2 na fig. 4, względnie wi-

dok z boku i widok z góry przyrządu, zdjętego już z lufy, fig. 5—przekrój według linii 5—5 na fig. 2, fig. 6, 7 i 8—działanie pocisku, zaopatrzonego w ten przyrząd na cel, o któryby pocisk, nie posiadający tego przyrządu, tylko się otarł lub koło którego przeleciał, zupełnie go nie dotykając.

Przyrząd ten składa się w swej istocie ze śruby o dwóch skrzydłach *a*, o odpowiednim skoku i kierunku, której piastę *b* można luźno nasadzić na lufę *c* karabinu przy wylocie, mianowicie przed muszką *c*¹.

Wewnątrz piasty *b*, której średnica wylotu w świetle jest równa wewnętrznej średnicy lufy *c* lub nieco większa od tej ostatniej, znajduje się pierścień *e*, którego wewnętrzna średnica w świetle jest nieco mniejsza, niż wewnętrzna średnica lufy.

Pierścień ten, rozcięty w dwóch średnicowo przeciwnych punktach *f* i *g*, jest osadzony w piaście *b* zapomocą czterech sprężyn *h*, które, opierając się o wewnętrzną powierzchnię piasty, naciskają silnie na zewnętrzną stronę obu połówek pierścienia w ten sposób, że połówki te przylegają ściśle do siebie w punktach *f* i *g*. Pocisk *i* ma w odpowiednim miejscu biegnący wkoło rowek *j*, tak wykonany, że pierścień *e* może doń wejść i pozostać tam.

Działanie przyrządu jest następujące. Gdy po strzale pocisk ma właśnie wylecieć z lufy, zetknie się on z pierścieniem *e*. Ponieważ zaś średnica pierścienia w świetle jest mniejsza, niż średnica zewnętrzna pocisku, więc ten ostatni rozsunie obie połówki pierścienia, przewyżając działanie sprężyn *h*; gdy zaś rowek *j* pocisku *i* znajdzie się na wysokości pierścienia, obie połowy pierścienia wejdą w ten rowek, zbliżając się ku sobie i zaciskając się pod działaniem sprężyn *h*. W ten sposób śruba *h* będzie osadzona na pocisku, który porywa ją ze sobą tak, że całość—śruba i pocisk—wylatuje razem.

Gdyby pocisk nie był zaopatrzony w tę śrubę, mógłby on zadrasnąć tylko cel lub przelecieć obok niego w odstępie mniejszym, niż promień śruby i wówczas strzał byłby chybiony; jeżeli jednak na pocisku jest osadzony przyrząd powyższy we wspomniany sposób, to którekolwiek ze skrzydeł śruby *a* zawadzi o cel *k* (fig. 6) i pocisk zboczy ze swego kierunku, wchodząc w cel (fig. 7), przyczem skrzydła śruby zostaną zgięte i wesprą się o cel *k*, nie zagłębiając się wewnątrz. Wówczas pocisk skutkiem

posiadanego rozpędu wyslizgnie się ze śruby *a*, rozsuwając obie połowy pierścienia *e* wbrew działaniu sprężyn *h* na boki i sam jeden (fig. 8) zagłębi się w cel.

Powyżej opisany i przedstawiony na rysunku przyrząd, zmniejszając zatem ilość strzałów chybionych, zwiększa w odpowiednim stosunku skuteczność strzelania kulami karabinowymi.

Wynalazek nie ogranicza się jedynie do poprzednio opisanego i na rysunku przedstawionego wykonania przyrządu, lecz szczegóły jego mogą być zależnie od potrzeby i okoliczności zmieniane.

Zastrzeżenia patentowe.

1. Przyrząd do zwiększenia skuteczności strzelania kulami karabinowymi, znamieny tem, że składa się ze śruby o dwóch lub kilku skrzydłach, której piastę można nasadzić na lufę karabinu przy wylocie.

2. Przyrząd według zastrz. 1, znamieny tem, że w piaście śruby jest osadzony dwudzielny pierścień o wewnętrznej średnicy mniejszej od zewnętrznej średnicy pocisku, którego to pierścienia połówki są naciskane ku sobie zapomocą sprężyn i rozchylają się na boki w chwili przejścia pocisku przez pierścień, poczem zamykają się pod działaniem wspomnianych sprężyn i zachodzą skutkiem tego w rowek obwodowy pocisku, pociągającego za sobą śrubę i unoszącego ją wraz ze sobą.

Ernest Louis Garnier.

Zastępca: M. Brokman,
rzecznik patentowy.

Fig. 2.

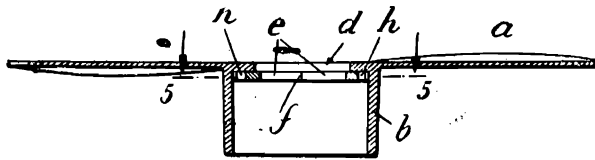

Fig. 3.

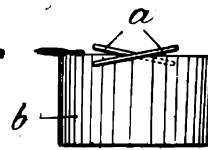

Fig. 4.

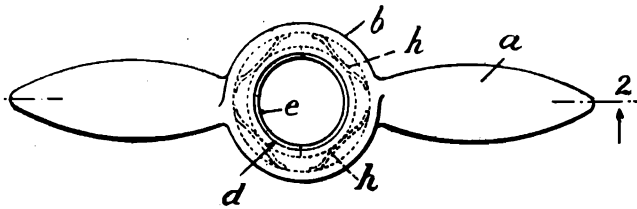

Fig. 5.

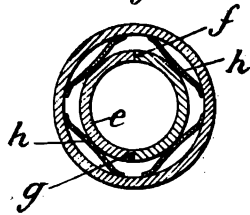

Fig. 6.

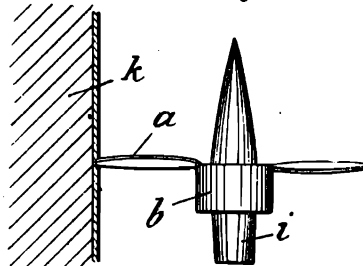

Fig. 1.

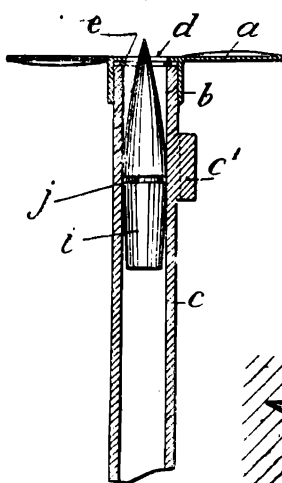

Fig. 7.

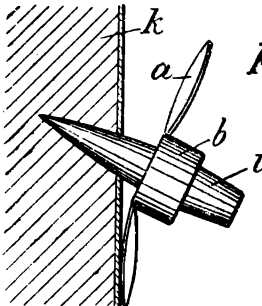
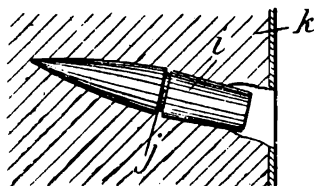

Fig. 8.

BIBLIOTHEKA